

SVĒTAIS GARS

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Jāņa 14:16-18; 14:26; 15:26; Mat. 12:31, 32; Jāņa 16:8; Jāņa 3:5-8; Lūk. 11:9-13.

ATMIŅAS PANTS:

„Un es lūgšu Tēvu, un Viņš jums dos citu Aizstāvi, lai tas būtu pie jums mūžīgi.” (Jāņa 14:16)

No trim dievības Personām Svētais Gars ir vismazāk izprasts. Pārsteidzoši, ka Persona, kas ir mums vistuvākā, Būtne, kas mūsos rada jaunpiedzimšanu, kas mājo mūsos un pārveido mūs, ir tā, par ko mēs tik maz zinām.

Kāpēc? Iesāksim ar to, ka Bībele tik skaidri neizsakās par Svēto Garu kā par Tēvu un Dēlu. Rakstos ir daudz norāžu par Garu, bet lielākā daļa no tām ir metaforiskas vai simboliskas. Bībele sniedz mums plašu informāciju par Gara darbu, bet tā gandrīz neko nepasaka par Viņa būtību.

Vēl viens iemesls ir Svētā Gara kalpošana. Viņš nepārtraukti cenšas pievērst mūsu uzmanību Kristum, nevis pats Savai Personai. Glābšanas plānā Garam ir pakārtota loma, Viņš kalpo Tēvam un Dēlam, lai gan šī funkcija neietver pakļautību pēc būtības.

Šajā nedēļā, klausoties Jēzus mācībās par Garu, dedzīgi lūgsim pēc Viņa pārveidojošās klātbūtnes savā dzīvē.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 19. jūlijā!

Kristus Vietnieks

Ar bailēm un skumjām mācekļi klausījās, kad Jēzus paziņoja par Savu nenovēršamo nāvi. Ja viņiem tiks atņemta Viņa klātbūtne, kurš tad būs viņu Skolotājs, Draugs un Padomdevējs? Zinot viņu izmisīgo vajadzību, Kristus apsolīja sūtīt Savu vietnieku, lai tas būtu kopā ar viņiem.

Kādu īpašu vārdu Kristus izmantoja, lai apzīmētu Savu vietnieku? Sk. Jāņa 14:16-18. Kādā ziņā šis apzīmējums bija tik piemērots? Sk. arī Jāņa 14:26.

Palīgs, Padomdevējs un Mierinātājs ir dažādie tulkojumi grieķu vārdam „paraklētoss”, kas sastāv no prievārda „para” (blakus) un īpašības vārda „klētoss” (aicināts). Burtiski tas nozīmē „kāds, kas ir aicināts būt kādam blakus”, kas vedina uz domu par „personu, kas ir izsaukta kādam palīgā”. Tas var attiekties uz starpnieku, aizbildni, palīgu, padomdevēju vai pat juridisko advokātu.

Jēdzienu „paraklētoss” Jaunajā Derībā izmanto tikai Jānis. Interesanti, ka viņš attiecina šo vārdu arī uz pašu Jēzu (1. Jāņa 2:1).

Savā zemes kalpošanas laikā Kristus bija mācekļu Padomdevējs, Palīgs un Mierinātājs. Tāpēc ir diezgan piemēroti, ka Viņa pēctecis iegūst tādu pašu apzīmējumu. Svēto Garu sūta Tēvs pēc Dēla lūguma un Dēla vārdā (Jāņa 14:16, 26). Gars turpina Kristus darbu virs zemes.

Pateicoties Svētajam Garam, mācekļiem bija Jēzus klātbūtne. „Es neatstāšu jūs bāreņus, Es nākšu pie jums,” Kungs sacīja (Jāņa 14:18). Viņš nerunāja par islaicīgu apmeklējumu, kas bezpalīdzīgiem „bāreņiem” nesniegtu pārāk lielu mierinājumu. Drīzāk Viņš runāja par pastāvīgām un tuvām attiecībām: „Es jūsos” (Jāņa 14:20). Tas varēja būt iespējams tikai, pateicoties Svētā Gara iemājošanai.

Protams, Kristus cilvēcīgā daba neļāva viņam būt personīgi klātesošam visur vienlaikus. Svētais Gars turpretī ir visuresošs (Ps. 139:7). Garā mūsu Glābējs ir pieejams visiem, neatkarīgi no tā, kur viņi atrodas vai no fiziskā attāluma, kas viņus šķir no Kristus.

Kā tu esi piedzīvojis Svētā Gara realitāti, pat ja arī nav tik viegli saprast Viņa būtību un kā Viņš darbojas mūsu dzīvē? _____

Svētais Gars ir Persona

E. Vaita rakstīja: „Svētā Gara daba ir noslēpums. Cilvēki to nevar izskaidrot, jo Kungs viņiem to nav atklājis. [...] Attiecībā uz šādiem noslēpumiem, kas ir pārāk dziļi, lai cilvēks tos saprastu, klusēšana ir zelts.” („Apustuļu darbi”, 52. lpp.)

Neskatoties uz to, viņa arī apliecināja, ka „Svētais Gars ir persona, jo Viņš nes liecību mūsu garam, ka mēs esam Dieva bērni. [...] Viņam vajadzētu būt arī dievišķai personai, citādi Viņš nevarētu izpētīt noslēpumus, kas ir apslēpti Dieva prātā.” (E. Vaita „Evaņģelizācija”, 616., 617. lpp.) Šis apgalvojums bija balstīts uz Bībeli (Rom. 8:16 un 1. Kor. 2:10, 11). Tātad, lai gan mēs ar savu cilvēcīgo dabu esam ierobežoti, pateicoties Rakstiem, mēs varam vismaz zināt, ka Svētais Gars ir Persona un ka Viņš ir dievišķs. Tas, ko Jēzus teica pa Svēto Garu, apstiprina šo secinājumu.

Kādas ir dažas no Svētā Gara darbībām, kas parāda mums, ka Viņš ir Persona? Sk. Jāņa 14:26, 15:26, 16:7-14. _____

Jēzus minēja atsevišķas Gara aktivitātes, no kurām visas ietver personību. Kas gan var labāk par personu mūs mācīt un atgādināt visu, ko Kristus teica (Jāņa 14:26)? Vai kas gan labāk par personu varētu apliecināt Jēzu (Jāņa 15:26), pārliecināt pasauli (Jāņa 16:8), vadīt mūs visā patiesībā un arī dzirdēt un runāt (Jāņa 16:13)?

Sekojoš Jēzus mācībām, Jaunās Derības autori skaidri ir pateikuši, ka Svētajam Garam ir būtiskas personas rakstura iezīmes: griba (1. Kor. 12:11), inteliģence (Ap.d. 15:28, Rom. 8:27) un emocijas (Rom. 15:30, Ef. 4:30).

Tā kā Svētais Gars ir dievišķa Persona, mums pazemīgi ir jāpakļauj sevi Viņa gribai un vadībai. Mēs aicināsim Viņu mājot mūsu sirdīs (Rom. 8:9), lai pārveidotu mūsu dzīves (Tit. 3:5) un radītu Gara augļus mūsu raksturā (Gal. 5:22, 23). Vieni paši mēs esam bezspēcīgi. Tikai pateicoties Viņa spēkam, kas darbojas mūsos, mēs varam kļūt par tiem, kas esam apsolīti Jēzū.

Svētais Gars ir dāvana. Līdzīgi citām dāvanām, to var noraidīt. Kā tu vari pārliecināties ik dienas, ka nenovērsies no tā, ko Svētais Gars cenšas izdarīt tavā dzīvē? _____

Svētais Gars ir dievišķs

Kad Jēzus iepazīstināja mācekļus ar Svēto Garu, Viņš Viņu nosauca par „citu” Aizstāvi (Jāņa 14:16). Grieķu vārds, kas tulkots kā „citu”, ir „allos”, kas nozīmē „citu tādu pašu”, pretēji vārdam „heteros”, „citu ar cita veida kvalitāti”. Tāda pati būtības līdzība, kas saista Tēvu un Dēlu, atklājas attiecībās starp Dēlu un Svēto Garu.

Jēzus teica, ka Svētais Gars „pasludinās visu, kas nāks” (Jāņa 16:13). Tikai dievišķa Būtne var pasludināt nākotni (Jes. 46:9, 10).

Svētā Gara dievišķumu apliecina arī Viņa loma Rakstu inspirēšanā, ko Jēzus skaidri apstiprināja. Viņš apgalvoja, ka „pats Dāvids ir sacījis Svētā Gara spēkā” (Marka 12:36), par ko ir ziņots Ps. 110:1.

Atrodoties uz šīs zemes, Jēzus pastāvīgi bija Svētā Gara vadībā. Pēc Gara svaidījuma kristībās (Mat. 3:16, 17) Gars Viņu vadīja uz tuksnesi (Lūk. 4:1). Uzvarējis kārdinātāju, Viņš „Gara spēkā devās atpakaļ uz Galileju”, lai turpinātu Savu kalpošanu (Lūk. 4:14). Brīnumi, ko Viņš paveica, tika darīti Svētajā Garā (Mat. 12:28). Fakts, ka Dieva Dēls bija atkarīgs no Gara, ir vēl viens Gara dievišķā rakstura demonstrējums, jo ir grūti iedomāties Dieva Dēlu, kas būtu atkarīgs no kaut kā, kas nav dievišķs.

Vēl viens pierādījums Gara dievišķumam ir Viņa saistība ar Tēvu un Dēlu pantos, kas trīs Personas min kā līdzvērtīgas. Piemēram, Jēzus lika apustuļiem kristīt jaunos mācekļus „Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā” (Mat. 28:19).

Kā šie panti palīdz mums saprast Svētā Gara dievišķumu? Sk. Mat. 12:31, 32.

Salīdzinājums, ka runāšana pret Cilvēka Dēlu ir grēks, ko var piedot, bet runāšana pret Svēto Garu ir grēks, ko nevar piedot, parāda, ka Gars nav parasta būtne. Zaimošana ir grēks, kas ir tiešā veidā izdarīts pret Dievu. Tāpēc mēs secinām, ka Svētais Gars ir viena no trim dievības Personām. Lai gan daudz ir rakstīts par „nepiedodamo grēku”, tiešais konteksts norāda, ka cilvēki ir tik nocietinājušies pret Garu un Viņa lomu glābšanā, ka viņi piedēvē Viņa darbu velnam.

Svētā Gara darbs

Mēs jau minējām svarīgo Svētā Gara lomu Kristus kā cilvēka dzīvē un Rakstu inspirēšanā. Tagad pievērsīsimies jautājumam, ko Jēzus mācīja par Gara darbu mūsu glābšanai.

Kādu svarīgu darbu Svētais Gars dara, lai sagatavotu mūs pieņemt Glābēju?

Sk. Jāņa 16:8. _____

Kurš gan ir gatavs dzert zāles, nezinot, ka ir slims? Tieši tāpat mēs nevaram tikt glābti, ja neatzīstam, ka esam grēcinieki. Maigi, bet neatlaidīgi Svētais Gars mūs pārliecina, ka mēs esam grēkojuši, esam vainīgi un atrodamies zem taisnā Dieva sprieduma.

Tad Gars vada mūs pie Kristus, liecinot par Viņu (Jāņa 15:26), pie vienīgā, kas var mūs glābt. Tā kā Jēzus ir patiesība (Jāņa 14:6), vedot mūs pie Jēzus, Gars mūs vada arī „visā patiesībā” (Jāņa 16:13). Tas nevar būt citādi. Galu galā Svētais Gars ir nosaukts par „patiesības Garu” (Jāņa 14:17).

Ja reiz mēs esam pārliecināti par grēku (kas ietver grēku nožēlu) un tiekam vadīti pie Jēzus un Viņa patiesībā, mēs esam gatavi tam, ka Svētais Gars mūsos paveic Savu vislielāko darbu.

Kāpēc ir tik svarīgi būt „piedzimušam Garā”? Sk. Jāņa 3:5-8. _____

Tie, kas ir centušies paši pārveidot savas dzīves, zina, cik veltīgas ir viņu pūles. Mums nav iespējams bez dievišķas iejaukšanās savas sabojātās grēcīgās dzīves pārveidot par jaunām dzīvēm. Grēcinieka atjaunošana prasa radošu spēku, ko var nodrošināt tikai Svētais Gars. Mēs tiekam glābti „ar atdzimšanas mazgāšanu un atjaunošanos Svētajā Garā” (Tit. 3:5). Tas, ko dara Gars, nav vecās dzīves pārveidošana vai uzlabošana, bet būtības pārveidošana, jaunas dzīves radīšana. Šāda brīnuma rezultāts ir skaidri redzams un ir neapstrīdams arguments par labu evaņģēlijam.

Svētā Gara darbība ir nepieciešama ne tikai mūsu kristīgās dzīves sākumā. Mums Viņš ir vajadzīgs pastāvīgi. Lai veicinātu mūsu garīgo augšanu, Viņš māca mūs un atgādina mums visu, ko mācīja Jēzus (Jāņa 14:26). Ja mēs ļaujam Viņam, Viņš mājō mūsos vienmēr kā mūsu Aizstāvis, Mierinātājs un Padomdevējs (Jāņa 14:16).

Sliktas rakstura iezīmes izmainīt ir grūti. Pat tad, kad esam pārtraukuši Jaunos darbus, ja neesam pastāvīgi modri, tie mūs atkal var uzvarēt. Ko mūsu mantotais vājums un tieksmes liecina par pastāvīgu vajadzību pēc Svētā Gara?

CETURTDIENA, 17. JŪLIJS

Svētā Gara pilns

Nav šaubu, ka ir svarīgi zināt, kas ir Svētais Gars. Bet šīs zināšanas ir bezjēdzīgas, ja tās nevada mūs pie pilnīgas atvērtības, lai būtu Viņa piepildīti. Jēzus skaidri pateica, ka, ja mēs neieaicinām dievišķā Viesa klātbūtni mūsos ik dienas, tad ir kāds cits gars, kas dedzīgi vēlas ieiet tukšajā dzīvē un radīt garīgu katastrofu (Mat. 12:43-45). Jēzus pats bija „Svētā Gara pilns” (Lūk. 4:1). „Ikdienas Viņš saņēma jaunu Svētā Gara kristību.” (E. Vaita “Kristus līdzības” 139. lpp.)

Ko Lūk. 11:9-13 stāsta mums par to, kā mēs varam saņemt Svēto Garu? Ko šie panti mums liecina par Tēva labprātību dot mums Svēto Garu? _____

Pēdējās vakariņās Jēzus apsolīja Saviem mācekļiem, ka Viņš sūtīs Svēto Garu. Viņš uzsvēra Gara mierinošo un mācīšanas kalpošanu, kam vajadzēja apmierināt viņu vajadzību tajā laikā. Pēc Kristus augšāmcelšanās tomēr konteksts bija atšķirīgs un mācekļi saskārās ar jauniem izaicinājumiem.

Uz ko bija vērsti Jēzus apsolījums pēc augšāmcelšanās dot Svēto Garu? Sk. Ap. d. 1:4-8. _____

Ap.d. 1:5 ir vienīgā vieta, kur ir teikts, ka Jēzus runāja par Svētā Gara kristību. Jānis Kristītājs bija runājis par šo īpašo kristību (Mat. 3:11, Jāņa 1:33), bet tai bija jāgaida līdz Kristus debesbraukšanai. Ko nozīmē kristīšana ar Garu?

Ap. d. 1:8 Jēzus pats to paskaidroja ar paralēlu izteicienu. Jūs esat „kristīti Svētajā Garā”(Ap. d. 1:5), „kad Svētais Gars nāks pār jums” (Ap.d. 1:8, NKJV). Būt kristītam nozīmē būt pilnīgi iegremdētam kaut kur, parasti ūdenī. Tas ietver visu cilvēku. Kristība ar Svēto Garu nozīmē būt pilnīgā Gara ietekmē, pilnīgi „piepildītam ar Garu” (Ef. 5:18). Tas nenotiek „vienreiz un uz visiem laikiem”, bet ir kaut kas tāds, kas ir pastāvīgi jāatjauno.

Ja kāds tev jautātu, vai tu esi kādreiz bijis „Svētā Gara pilns”, ko tu atbildētu un kāpēc? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

E. Vaita „Liecības draudzei” 8. sēj. nodaļa „Apsolītais spēks” 19.-23. lpp., grāmatā „Apustuļu darbi” nodaļa „Gara dāvana” 47.-56. lpp.

„Visos laikos un visās vietās, visās bēdās un visās grūtībās, kad viss šķiet tumšs un nākotne nezināma un mēs jūtamies atstāti vieni bez palīga, kā atbilde uz mūsu ticības lūgšanu tiek sūtīts Iepriecinātājs. Apstākļi mūs var šķirt no visiem šīs zemes draugiem, bet nekādi apstākļi, nekāds attālums mūs nevar šķirt no Debesu Iepriecinātāja. Lai arī kur mēs būtu un kurp dotos, Viņš vienmēr ir pie mūsu labās rokas – atbalstot, spēcino, iedrošinot un uzmundrinot.” (E. Vaita „Laikmetu ilgas”, 669., 670. lpp.)

„Svētais Gars bija visaugstākā no visām dāvanām, ko savu ļaužu uzturēšanai Viņš varēja izlūgt no Tēva. Garam bija jānāk kā visu atjaunojošam spēkam, jo bez tā Kristus upuris būtu veltīgs. Gadsimtu gaitā Jaunuma vara ir nostiprinājusies un cilvēka padošanās sātaniskajai verdzībai ir kļuvusi pārsteidzoša. Grēku var atvairīt un uzvarēt tikai ar Dievības trešās Personas spēcīgo līdzdalību, kurai nav jānāk kā pārveidotai enerģijai, bet dievišķā spēka pilnumā. Svētais Gars dara pilnvērtīgu to, ar ko nodrošinājis pasaules Pestītājs.” (671. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Ņemot vērā cilvēka tieksmi paaugstināt sevi, kādas mācības mums sniedz pazemīgā un pakļāvīgā Svētā Gara darbība?

---

2. Sarunā ar Nikodēmu Jēzus salīdzināja Garu ar vēju. Kādas garīgas mācības mēs varam mācīties no šī salīdzinājuma?

---

3. Daži cilvēki apgalvo, ka pierādījums Gara piepildījumam ir spēja runāt „mēlēs”. Ko mums vajadzētu atbildēt uz šādu apgalvojumu?

---

4. Mēs sliecamies domāt par Svētā Gara darbu individuālā plāksnē – viens pret vienu, kas, protams, ir pareizi. Vienlaikus kā mēs, draudze kā vienota miesa, varam piedzīvot Viņa klātbūtnes realitāti?
